

СПРАВКА ЗА ОПОВЕСТЯВАНЕ НА СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА ЗА 2010 г

Настоящата счетоводна политика е изготвена на базата на Националните стандарти на малките и средни предприятия /СС 1 – Представяне на финансовите отчети, СС 2 – Стоково-материални запаси, СС 4 – Отчитане на амортизациите, СС 7 – Отчети за паричните потоци, СС 8 – Нетни печалби или загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика, СС – 10 – Събития, настъпили след датата на годишните финансови отчети, СС 11 – Договори за строителство, СС 12 – Данъци от печалбата, СС 16 – Дълготрайни материални активи, СС 17 – Лизинг, СС 18 – Приходи, СС 19 – Доходи на персонала, СС 21 – Ефекти от промени във валутните курсове, СС 20 – Отчитане на правителствени дарения и оповестяване на правителствена помощ, СС 22 – Бизнескомбинации, СС – Оповестяване на свързани лица, СС 27 Консолирирани финансови отчети и отчитане на инвестициите в дъщерните предприятия, СС 28 – Отчитане на инвестициите в асоциирани предприятия, СС 31 – Отчитане на дялове в смесени предприятия, СС 32 – Финансови инструменти, СС 33 – Доходи на акция, СС 34 – Междинно счетоводно отчитане, СС 35 – Преустановявани дейности, СС 36 – Обезценка на активи, СС 37 – Провизии, условни задължения и условни активи, СС 38 – Нематериални активи, СС 40 – Инвестиционни имоти, СС 41 – Селско стопанство/, Закона за счетоводството и цялостната уредба на нормативните актове на Република България.

I. ДАННИ ЗА ПРЕДПРИЯТИЕТО

Предприятието има за основен предмет на дейност-обработка на данни, хостинг и др. подобни дейности която съставлява 100% от общите приходи. /.

II. ПРИНЦИПИ НА СЧЕТОВОДСТВОТО НА ПРЕДПРИЯТИЕТО

Счетоводството в предприятието се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие със следните принципи:

1. текущо начисляване - приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят.

2. действащо предприятие - предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност.

3. предпазливост - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;

2. съпоставимост между приходите и разходите - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

3. предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;

4. запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период - постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди.

Предприятието осъществява счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазва изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство.

Счетоводството се осъществява, като се прилага концепцията за поддържане на финансовия капитал.

Дружеството извършва счетоводната си дейност, като използва индивидуален сметкоплан.

III. ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

Предприятието изготвя финансови отчети за период от една календарна година.

Финансовите отчети се съставят в хиляди левове.

Финансовите отчети се изготвят така, че да има съпоставимост спрямо предходен период.

Финансовите отчети се съставят на следните принципи:

1. Принципът на действащото предприятие
2. Принципът на текущото начисляване
3. Разходите се признават във финансовия отчет на базата на връзката им с приходите.

Информацията в годишния финансов отчет отговаря на следните изисквания:

1. Разбираемост
2. Надежност
3. Сравнимост
4. Независимост на отделните отчетни периоди

IV. СТОКОВО-МАТЕРИАЛНИ ЗАПАСИ

Оценката на стокowo-материалните запаси при тяхното отписване се извършва по препоръчителния подход.

Стокowo-материалните запаси на предприятието се представят във финансовите отчети по нетна реализируема стойност.

V. АМОРТИЗАЦИИ

Предприятието възприема линейния метод на амортизациите за всички групи активи. Амортизациите се разпределят пропорционално на периодите, които обхващат предполагаемия срок на годност на амортизируемия актив.

При определяне срокът на годност предприятието се съобразява с гаранционния срок на актива, натрупания опит в ползването на подобен вид активи, степента на натоварване на актива, условията при които ще се ползва и други.

Предприятието възприема, че амортизируем актив е този дълготраен материален или нематериален актив, който ще бъде използван повече от едни отчетен период, има определен срок на годност и се държи в предприятието за целите на производството, обслужването на администарията, за отдаване под наем или подпомагане доставката на стоки и услуги.

Начисляването на амортизациите за всички активи започва в месеца, следващ месеца на въвеждане в експлоатация или на закупуването му.

Начисляването на амортизации се преустановява от месеца, следващ месеца на изваждането му от употреба, независимо от причините за това.

VI. ПАРИЧНИ ПОТОЦИ

Предприятието изготвя отчет за паричните потоци по прекия метод.

VII. ДЪЛГОТРАЙНИ МАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Предприятието възприема, че дълготраен материален актив е придобит и притежаван установим нефинансов ресурс, който има натурално-веществена форма, използва се за производството и/или доставката и продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за

административни или за други цели и се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период.

Предприятието възприема стойностен праг да бъде един актив дълготраен материален актив 500.00 /петстотин лева/.

Предприятието възприема следната класификация на дълготрайните материални активи:

1. Земи, терени
2. Сгради
3. Машини, съоръжения и производствено оборудване
4. Стопански инвентар
5. Компютри, софтуери и периферни устройства

Предприятието определя първоначалната стойност на актива по цена на придобиване, включително всички преки разходи.

Оценката на дълготрайните активи се извършва по препоръчителния подход. Всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Дълготраен материален актив се отписва от баланса при продажба или когато активът окончателно бъде изведен от употреба и след отписването му не се очакват никакви други икономически изгоди.

Преоценките се осъществяват при спазване на следните изисквания:

- а) на земи, сгради и терени - по справедливата (пазарната) им стойност; определена от лицензирани оценители
- б) на останалите дълготрайни материални активи - по справедливата (пазарната) им стойност

VIII. ЛИЗИНГ

Лизинговият договор се класифицира като финансов когато:

1. наемодателят прехвърля на наемателя в значителна степен всички рискове и изгоди, свързани със собствеността на актива
2. наемателя притежава опция за закупуване на актива
3. срокът на договора покрива по-голямата част от икономическия живот на актива
4. в началото на договора сегашната стойност на минималните лизингови плащания се равнява на справедливата стойност на актива
5. наетите активи само наемателят може да ги експлоатира

Наетите активи по експлоатационен лизинг се отчитат задбалансово.

IX. ПРИХОДИ

Приходът се определя по справедливата стойност на полученото или подлежащото на получаване възнаграждение под формата на парични средства или парични еквиваленти.

Приходът се признава, когато:

- а) е вероятно предприятието да има икономическа изгода, свързана със сделката;
- б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- в) направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат надеждно да бъдат измерени;
- г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи (принцип на съпоставимост между приходите и разходите).

X. ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ

Предприятиево възприема следната класификация на финансовите активи:

1. финансови активи, държани за търгуване – тези, които са придобити от предприятието с цел получаване на печалба, произтичаща от краткосрочни колебания в цените или в дилърски марж
2. финансови активи, държани до настъпване на падеж – тези, с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, които предприятието има положително намерение и възможност да запази до настъпване на падежа им
3. кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието – създадени в предприятието посредством директно предоставяне на пари, стоки или услуги на дебитори

Финансовите пасиви се класифицират като:

1. финансови пасиви, държани за търгуване – тези, които са придобити от предприятието с цел получаване на печалба, произтичаща от краткосрочни колебания в цените или в дилърски марж
2. финансови пасиви, държани до настъпване на падеж – тези, с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, които предприятието има положително намерение и възможност да запази до настъпване на падежа им
3. кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието – създадени в предприятието посредством директно получаване на пари, стоки или услуги от кредитори

Поради липса на свободни парични средства предприятието е получило заем в размер на 6240 лв, върху която сума са начислени лихви

Финансовите активи се признават в предприятието на датата на търгуване. Финансовият актив се зачислява по стойност, определена на базата на задължението на плащане на датата на търгуване.

Финансовите инструменти се оценяват при първоначалното придобиване по цена на придобиване, която включва:

1. справедлива стойност
2. разходите по извършване на сделка с финансов актив

Последващо оценявани финансови активи- оценяват се по справедлива стойност без разходите по продажбата.

Отписване на финансови инструменти – предприятието отписва изцяло или частично финансовите си инструменти единствено когато договорените права или задължения по тях бъдат погасени. Погасяване е налице при:

- реализиране на правата или уреждане на задълженията
- отказ от правата или отменяне на задълженията
- изтичане на срока за реализиране на правата или уреждане на задълженията

XI. НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Предприятието възприема следната класификация на нематериалните активи:

1. права за индустриалната собственост – търговски марки, авторски права, търговски наименования, лицензи и франчайзи
2. дългосрочно придобити права върху интелектуалната собственост
3. концесионни права
4. технологични права

Първоначалната оценка се извършва по цена на придобиване, включително и всички преки разходи.

Оценката на нематериалните активи след първоначалната се извършва по препоръчителния подход – цената на придобиване, намалена с натрупаната амортизация и евентуални натрупани загуби от обезценка

Отписването на нематериалните активи се извършва по балансовата му стойност при окончателното изваждане от употреба. Отписване се извършва при: продажба, замяна с друг актив, трансформиране в стока с цел продажба, бракуване.

XII. ВАЛУТНИ ПАСИВИ И АКТИВИ

Валутните активи и пасиви при възникването им се оценяват по централният курс на БНБ на датата на възникването им, с изключение на покупката и продажбата на валута, която се отчита по курс продава-купува на съответната банка

Паричните валутни активи и пасиви се преоценяват към:

1. края на всеки месец
2. края на отчетния период по заключителния курс на БНБ

XIII. КОНСОЛИДИРАНИ ОТЧЕТИ

Дружеството не изготвя консолидиран отчет

гр.София

Управител:.....

/В.Спасов/

